

Endelig er det ikke mindre sikkert — og det turde være det allervigtigste Punkt — at en Mængde bedrageriske Dispositioner (med eller uden Falsk) med Hensyn til Genstande, der ere erhvervede ved Afdragshandler, aldrig komme frem enten for Politiet eller for Retten, dels fordi adskillige af de vedkommende Forretningsmænd ikke støtte om i altfor stort Omfang at lægge deres Forretninger blot for Myndighedernes Øje, og derfor undlade at gøre Anmeldelse, dels fordi alene Truselen om at gøre Anmeldelse til Politiet i de fleste Tilfælde er tilstrækkelig til at afpresse det ullykkelige Offer den sidste Øre, han kan skaffe til Veje, og naar Forretningsmanden paa denne Maade har klædt ham fuldstændig af, bryder han sig ikke om at faa ham straffet, faa meget mindre som han selv (Forretningsmanden) ikke er nogen Under af at staa for Rettens Stranke, hvor han og hans Haandtering ere vel kendte og skattede efter Fortjeneste.

§ Henholdt til foranstaaende Bemærkninger maa jeg desværre anse Værdien af det tilbejbragte statistiske Materiale for temmelig tvivlsom.

Vitus Jørgensen.

Til Justitsministeriet.

Oversigt

over

de i Mæret 1895 ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret behandlede Sager vedrørende Afdragshandler.

Med Politidirektørens Samtykke fritagne for Tiltale.	Domsfældte for		§ alt.	Heraf angit			
	Bedrageri.	Falsk.		Fuldmyndige Personer.	Ufuldmyndige Personer.	Ure.	Andre Genstande.
31	81	6	118	85	33	45	73